

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (2017:1019) om en europeisk utredningsorder

SFS 2020:70

Publicerad
den 3 mars 2020

Utfärdad den 27 februari 2020

Regeringen föreskriver att 2 kap. 3 och 6 §§, 3 kap. 10 § och 4 kap. 2, 3 och 5 §§ förordningen (2017:1019) om en europeisk utredningsorder ska ha följande lydelse.

2 kap.

3 § Den åklagare eller domstol som har utfärdat utredningsordern ska samråda med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten

1. om huruvida det vid förhör genom ljudöverföring eller ljud- och bildöverföring behöver vidtas särskilda åtgärder för att skydda den person som ska höras eller för att anlita tolk för den som ska höras,

2. i sådana frågor vid överförande av en frihetsberövad person som rör tidpunkten för personens överförande och återförande samt under vilka förutsättningar den berörda personen ska vara frihetsberövad i Sverige eller i den andra medlemsstaten, och

3. om huruvida hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation, hemlig övervakning av elektronisk kommunikation eller hemlig dataavläsning ska verkställas genom omedelbar överföring till Sverige av meddelanden eller uppgifter om meddelanden eller genom upptagning eller uppteckning i den andra medlemsstaten av meddelanden eller uppgifter om meddelanden.

6 § I fråga om underrättelser som avses i 2 kap. 18 § andra meningen och 19 b § andra meningen lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder finns föreskrifter i 14 b § förundersökningskungörelsen (1947:948).

3 kap.

10 § Underrättelseskyldighet som avses i 3 kap. 36 § andra stycket och 37 b § andra stycket lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder ska fullgöras av den åklagare som handlägger eller har handlagt ärendet om erkännande och verkställighet av utredningsordern.

Om underrättelse inte har lämnats enligt första stycket, ska åklagaren informera Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden om detta.

Om den åklagare som avses i denna paragraf inte kan fullgöra underrättelseskyldigheten enligt första och andra styckena, ska denna i stället fullgöras av en annan åklagare.

2 § En underrättelse om hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation eller hemlig övervakning av elektronisk kommunikation enligt 4 kap. 12 § lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder, eller om hemlig dataavläsning enligt 4 kap. 16 § samma lag, ska upprättas i enlighet med formuläret i bilaga C till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området, i den ursprungliga lydelsen.

Underrättelsen ska skrivas på eller översättas till den andra medlemsstatens officiella språk eller till något annat språk som den staten godtar.

3 § Om en underrättelse enligt 4 kap. 13 eller 16 § lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder har översänts till Sverige, ska åklagaren genast bekräfta mottagandet för den andra statens behöriga myndighet.

5 § Följande kostnader får krävas tillbaka av den andra staten:

1. kostnader för transport vid tillfälligt överförande av en frihetsberövad person från Sverige,

2. kostnader för transkribering, avkodning eller dekryptering av avlyssnade eller övervakade meddelanden vid hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation, hemlig övervakning av elektronisk kommunikation och hemlig dataavläsning enligt 2 § första stycket 1–3 lagen (2020:62) om hemlig dataavläsning, eller

3. extraordinära kostnader.

Om kostnader enligt första stycket 3 uppstår i ett ärende som åklagaren handlägger och det finns skäl att kräva tillbaka dessa, ska åklagaren i samråd med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten fastställa vilka kostnader som ska krävas tillbaka.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2020.

På regeringens vägnar

MIKAEL DAMBERG

Ulf Wallentheim
(Justitiedepartementet)